

۱۶۶ شهرالنور

۲۰۰۹ جون ۲۳

بهائیان عزیز در کشور ایران ملاحظه فرمایند

خواهران و برادران روحانی،

با حزن و اندوه فراوان از وقوع حوادث اخیر در آن سرزمین مقدس، منویات قلبیه خود را به پیروان حضرت بهاءالله ابراز می‌نماییم. سلامت و امان شما عزیزان از دیزمان مشغله ذهنی این مستمندان بوده و آکنون نگرانی امنیت میلیون‌ها نفر زنان و مردان شریف دیگر ایران نیز بر آن اضافه گردیده است، خاصه آنکه اغلب آنان در عنفوان جوانی بوده مشتاق شکوفایی استعدادهای وسیع و نهفته خود می‌باشند. ملاحظه فرمایید که با چه سرعتی پرده‌ها برافتاد! مظالمی که طی سالیان دراز از طرق سازمان یافته و پنهان، بر بهائیان و دیگر شهروندان آن کشور وارد آمده در هفته‌های اخیر در خیابان‌های ایران در مقابل انتظار جهانیان نمایان گشته است. اطمینان داریم که شما عزیزان در این آیام نیز به آن اصل اساسی آیین بهائی که هر نوع فعالیت سیاسی حزبی را بر مؤمنین و مؤسسات خود شدیداً منع می‌کند با خلوص کامل تمسک خواهید جست. البته در عین حال نمی‌توانید نسبت به مشکلاتی که گربان‌گیر هم‌وطنان عزیزان است بی‌اعتنای باشید. استقامت در مقابل مشقّات و تضییقات بی‌شمار در طول سال‌های متعددی شما را به خوبی آماده ساخته است که در حلقة خویشاوندان، دوستان، آشنايان و همسایگان چون نمادی از ثبوت قد برافرازید و چون مشعلی فروزان نور امید و شفقت برافشارید. اطمینان به آینده درخشنان ایران را در قلوب تان زنده نگاه دارید و براین باور استوار مانید که سرانجام نور معرفت و دانایی غمام تیره جهل و نادانی را زائل خواهد ساخت، عدالت خواهی و انصاف طلبی مردم سبب خواهد شد که از چنگ تهمت و افترا رهایی یابند، و محبت و وداد بر نفرت و عناد چیره خواهد گشت. بهائیان ایران با سلوک و منش خود نشان داده‌اند که واکنش صحیح در مقابل ظلم نه قبول خواسته‌های سرکوب‌گران است و نه پیروی از خوی و روش آنان. نفوosi که گرفتار جور و ستم هستند می‌توانند با اتکا به قدرتی درونی که روح انسان را از آسیب کینه و نفرت محفوظ می‌دارد و موجب تداوم رفتار منطقی و اخلاقی می‌شود، و رای ظلم و عدوان بنگرن و برآن فائق آیند. امید آنکه این بیان حضرت عبدالبهاء در گوش‌ها طنین افکند: "ایران مرکز انوار گردد این خاک تابناک شود و این کشور منور گردد."

در اعتاب مقدّسه علیا به یاد شما و هم‌وطنان عزیزان به دعا مشغولیم.

بُشِّرَتْ الْحُدْلَةُ الْعَظِيمُ